

De betekenis van Hanna's leven voor ons (Sam. 1)

Hanna is een van de twee vrouwen van Elhana, een Efrathiet, uit den stam van Levi. Ze heeft een groot verdriet, maar loopt er niet mee te hoop. In de gekreten, is spoedig vergeeten. Hanna's smart is stil, is echt. Zij is immers de verachte in de ogen van Peninna, de andere vrouw van Elhana.

O, Elhana houdt heel veel van haar, ben ik ik niet beter dan tien zonen, maar zijn grote liefde kan haar smart niet wegnemen. Deze smart wordt nog vergroot door de ongevoelige plagerijen van Peninna.

Ze heeft maar één groot verlangen een kind, een zoon. En dan kiest ze de enige juiste weg, ze gaat met haar moedijkheden en haar grote verdriet tot God. In Gods heilige plaats stort ze haar hart uit voor God in een geluisloos gebed.

Eli, de grijze richter, die daar zit aan de poort van de Tempel, ziet haar. In zijn oude aitz komt de toorn. Is dit misschien weer een van die dronken vrouwen? Doe uw wijn vanaar, ga uw roes nitslapen groent zijn stem.

Deze woorden, vreselijke woorden zijn het in Gods heiligdom, ze kunnen slechts Hanna's smart vergrooten. Neen mijnvader, ik ben niet dronken, maar ik heb mijn ziel uitgestort voor het aangezigt des Heeren, myt woordt Hanna en ze vertelt van de grijze priester van haar smart. Dan zegt Eli: Ga heen in vrede en de God Israels aul uw bede geven, die gij van Hem gebeden hebt.

Deze woorden troosten Hanna zeer en vol vertrouwen gaat zij met Elhona naar hun huis te Rama. Peninnima's plagen kunnen haar niet meer deren omdat ze zeker gelooft in de verhooring van haar gebed. Ende Here, die geen bidder laat strand, verhoort haar gebed. Zij ontvangt een zoon en noemt hem Samuil, van den Here gebeden.

De moeder Hanna juicht, dan het geloof te veel verwachten. Zij zingt een lofzang hfdst. 2:1-10. De overweldigende vreugde om de verhooring van haar gebed maakt haar ziektes en ze zingt een lofzang, die eenwen later overgenomen zal worden door haar. We rich de moeder des Heren mag noemen

Volgens haar belofte brengt Hanna haar kind, wanneer hij oud genoeg is, naar den Tempel opdat hij daar zal opgroeien voor den dienst des Heeren. Zeker het mischien wel met enige zorg in het hart gedaan hebben want, sel mede in de plaats, de zonde van Eli's zonen daarbij het heiligdom, is verregaand hfdst. 2. Maar ze blijft voor hem bidden en weet dat God hem vol daar zal bewaren.

Wij menen wel eens, als er veel verblinding is in de kerk en zo prieste openbaring van goddeloosheid ~~in~~ buiten de kerk, dat het hart niet anders kan of onze kinderen worden meegeroepen in de maastroom. Maar het hoeft niet. Zelfs dan kunnen ze trouw blijven in de dienst van hun God. Als ze maar weten dat ze kinderen des gebeds zijn. Als ze maar weten dat ze van hun jeugd af de Here zijn toegewijd.

Als hun moeders maar Hanna's zijn. Het is wel waar, dat alle godsvrucht in het jonge hart en alle bewaering voor de zonde alleen Gods genade is, maar het is toch ook zo, dat het gebed van de ouders veel vermag en dat het niet zonder betekenis is.

Wat mooi ook dat deze moeder haar jongen niet vergeet als hij de deur uit is. Ze denkt niet: Hier is die in onder veilige hoede, over hem behoeft ik niet meer bezorgd te zijn, maar ze blijft van hem denken en voor hem zorgen.

Feder jaar brengt ze hem zomers weer een nieuwe mantel die ze zelf gemaakt heeft, misschien wel volgens het spreekwoord: "Elke dag een draadje maar, dat is een herdsman in het jaar" want ze had nog meer te doen. God schoude haar nog drie zonen en twee dochters, maar die mantel moest af. Wat een stuk moeder, liefde en moedergebed vinden we bij Hanna.

Als onze kinderen de deur uit zijn, dan zullen ze, als ze hun eigen brood verdienen, ook wel hun eigen kleren kunnen kopen. Maar het is van grote betekenis dat vader en moeder hen niet vergeten.

Een vader van een groot gezin, van wie de meesten al mitgeologen waren, maakte eens de volgende opmerking: "Natuurlijk, de dagelijkse zorgen worden wat minder, maar wat is er dan veel te bidden."

Spreek met uw kinderen over God maar nog meer met God over uw kinderen.

Laat ons gebed maar zijn het beschuttende bloed voor hen als ze midden in het leven staan. Ze verkeren daar te midden van veel gevaren en grote verleiding, maar het gebed van vader en moeder zal hen dienen tot bescherming.

Dan moeten we niet al te pessimistisch zijn over de jeugd van tegenwoordig" want slechter dan in sommigs dagen kan het al haast niet

Vol onze kinderen zijn gods geschiedenis en wij moeten ze opvoeden. Het is de Heer die er is, en in eigen kracht niet te volvoeren. een moeilijke opdracht en in eigen kracht niet te volvoeren, maar we mogen wijsheid afbidden van Hem die Zijn bracht in onze zwakte wil volbrengen.

! Daaruit sloeit voort dat we alle geestelijke vorming niet ten achter stellen bij de maatschappelijke, het noodzakelijk deze laatste overigens ook is. Onder die geestelijke vorming kunnen we ook "campschik" het werk van jeugdvereniging en jeugdclubs.

Daar leren ze met elkaar te spreken over de Bijbel en de beginselen daarop gegrond nader te bestuderen.

Ze leren hun gedachten onder woordende brengen en kunnen zo ook later anders denken dan van antwoord dienen. Eenmaal gevonden nemen dit, wijl de beslommeringen van het dagelijkse leven ons maar al te veel in beslag, en blijft er vooral die dingen zo weinig tijd over.

Leren we onze kinderen actief deel te nemen

aan het verenigingswerk.

Wat de Jub. betreft, zorg dat ze op tijd hun inleiding leveren. Zijn er moeilijkheden, heb de moet ze met de leiders te bespreken. Bovendien stemt al dit werk met uw gebed. Hierin ligt voor een ieder van ons een taak, want we komen allen met de jeugd in aanraking, jeugd die opgroeit in en jeugd die opgroeit buiten de kerk. God wil ons allen gebruiken in Zijn dienst, maar Hij bepaalt. Zelf of onze taak in of buiten ons eigen geslacht ligt. Aanvaard en we dag gelovig huldig. Hij ons op deschouders legt.

Voor ons allen geldt: Het erop dat uw daden in overeenstemming zijn met u woorden, want de jeugd ziet en oordelt scherp.

Kommen we zo samen aan de toekomst van ons volk opdat er een geslacht mag opgroeien door Gods genade een geslacht mag opgroeien dat welbewust God wenst te dienen in het beeltdiige leven.

Welsalig waar Uw liefde, o Heer! de band is,
Die mat en vrouw ten nauwste saem verbindt,
Waar beider ziel op 't innigste verwant is
Daar icke dag ken aan Uw voeten vindt.

Welsalig 't huis waar men de knuwlijksponden
Met biddend hart U, Heer! in d'armendraag,
En van Uw milde en liefderijle handen
Voor 't kinderhoofd reeds vroeg Uw regen vraagt.